

שכיון שהמצורע מבערב טבל מותר לו ליכנס לעזרת נשים, או שהלשכה הזאת לא נתקדשה כמו שפי' מהרר"ש, וכן נראה שהיו מבפנים ממש' ה' פ' בתרא דעדות⁴⁴, על מש' העיד ר' יהושע על עצמות שנמצאו בדיר העצים שהם טמאים ואמרו חכמים מלקט עצם עצם והכל טהור, ופי' הברטנורה והמפרשי' ⁴⁵ שהטעם משום דעזרת נשים דין רשות הרבים יש לה וספק טומאה ברה"ר דספקו טהור, וכן כתב הרמב"ם על פי' מש' זו וז"ל, ודיר עצים הוא מקום ששם העצים ששורפין ע"ג המזבח הוא לשכה בעזרת נשים על ימין הנכנס במקדש מאותו הד' לשכות שיש באותה העזרה כמו שנצייר, וזו היא הצורה מהד' לשכות בחוץ ⁴⁶:

[כב] לשכת הנזירים היא אחת מהד' לשכות או חצרות שבעזרת נשים כאשר אמרנו ⁴⁷, והיא בקרן דרומית מזרחית, ששם הנזירים מבשלים שלמיהם ומגלחים שערם ומשליכין אותה תחת הדוד לשרפן באש שתחת היורה אשר מבשלים בה השלמים, דכתי' ⁴⁸ ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים, ולפי דעתי לכמה סבות הד' לשכות הללו היו פתוחות גם לחול' ⁴⁹, האחת כי לא יעלה על הדעת שיכניסו עצים לרוב דרך העזרה בלשכת העצים לתלעם, אך נכון הוא כי דרך החיל יוציאו אפי' העצים הראויים למערכה להוציאם מלשכה הזאת ולהכניסם אח"כ בשער הדלק ⁵⁰, ולא יוליכום דרך העזרה לעלות במעלות שער נקנור ולפני הדוכן, גם איננו מן הנאות להכניס יינות ושמינים הרבה דרך מעלות שער התחתון, גם לא יתכן ⁵¹ שהמצורעים קודם טבילתן שנייה יכנסו דרך עזרת נשים וכבר שנינו במש' ח' בפ' ק' דכלים עזרת נשים מקודשת ממנו שאין טבול יום ⁵² נכנס לשם וכי'.

[כג] לשכת העצים היתה בקרן מזרחית צפונית, ששם הכהנים בעלי מומין מסירים העצים שנמצא בהם חולעת, ולא ישרפו שרצים על מזבח ה', ובפ' ו' ⁵³ דשקלים תנן מעשה בכהן א' שהיה מתעסק (פי' מתליע את העצים) וראה הרצפה שהיא משונה מחברתה בא ואמר לחבירו לא הספיק לגמור את הדבר עד שיצאה נשמתו וידעו ביחוד ששם הארון נגנז (פי' שהיא משונה, לא היתה האבן שזה לשאר אבני הרצפה והבין שנסתלקה משם והוחזרה ופי' ביחוד בברור).

[כד] לשכת מצורעים היתה בקרן צפונית מערבית ששם המצורעים טובלים בשמיני לטהרתן, כשבא המצורע להכניס ידו מבפנים למתן בהונות, לפי שאין

הערות

היום, שהרי אף א מן המפרשים לא הביא אותה. 44 אינני יודע למי נתכוון, 44* היא בדיוק כצורה הקודמת אלא שהלשכות הן מבחוץ. 45 בדבור הקודם. 46 במדבר ו, יח. 47 דבר חדש שלא נמצא במפרשים, וראה להלן אות כו. 48 ראה מדות פ"א מ"ד ועזרת כהנים פ"ב מ"ה. 49 נ' שכוונתו, לכתחלה, ע בסוף דבור הקודם. 50 ראה לעיל הערה כד. 51 מ"ב, והפירוש שכתב רבינו הוא לשון הרע"ב שם.